

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

2 ex. (Of.)
Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român
Sibiu
Str. Șaguna 8

Abonamentul:
Un an 600 Lei. — Șase luni 300 Lei. — Trei luni
150 Lei. — Pentru străinătate un an 1000 Lei. —
Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu,
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se
refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiilor
un șir peti 10 Lei pentru odată, dacă se publică
de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful
Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

I. P. Sf. Mitropolit Nicolae la șaizeci de ani

La 27 Aprilie I. P. Sf. Mitropolit Nicolae împlinește venerabila vârstă de șaizeci de ani. E un eveniment sărbătoresc pentru clerul și poporul Arhiepiscopiei noastre, ca și pentru obștea dreptcredincioasă din tot Ardealul și din Țara întreagă.

Vlădicii în tradiția noastră n'au fost numai propovăduitorii și supra-veghietorii credinții evanghelice în Domnul și Mântuitorul Iisus Hristos, ci și ocârmuitorii poporului pe linia destinului național. Pe meleagurile noastre unde existența neamului a fost o izbândă obținută în fiecare zi prin grele lupte și sacrificii, Mitropolii au fost nu numai păstori sufletești, ci în general singurii lui ocrotitori și apărători în fața asprilor sortii. Ei au fost etnarhii românilor, bucurându-se de încrederea și iubirea totală a obștei, dar atrăgând în același timp asupra persoanei lor toate fulgerele vremilor tari. În ei s'a acumulat atât înțelepciunea, cât și puterea de răsbateră și de rezistență a neamului întreg. Hirotoniți de Dumnezeu, ei au fost totodată exponenții sufletului unui popor ce a voit să trăiască. Ei au fost principii poporului într'un sens cu mult superior celui ce-l are acest titlu la episcopii catolici. Principii nu în înțelesul autocrat și fastuos pe care l-a lăsat ca pe o ereditate nesimpată evului mediu, ci în înțelesul de exponenți totali ai sufletului poporal în virtutea faptului că erau expresia organică a acestui suflet și poporul le acorda o nemărginită cinstită și ascultare. Erau principii prin înrădăcinarea supremă cu poporul, prin intimitatea în duh cu el.

Ei au fost conducătorii poporului întrucât au adunat în sufletul lor toate durerile, toate aspirațiunile, toată capacitatea de mucenicie a neamului, fiind neamul însuși în rezumare și maximă potențare. Ilie Iorest, Simion Ștefan, Sava Brancovici, Andrei Șaguna au fost culmile de nădejde, au fost înălțările supreme ale neamului cari au înfruntat și au biruit potrivniciile timpurilor, ca tot atâtea concentrări de cremene și de lumină ale substanței noastre etnice, pe cari încrucișările de fulgere și de tunete n'au făcut decât să le arate și mai masive, și mai grandioase.

Tradiția aceasta n'a murit la noi. Vlădicii Ardealului nu sunt nici azi numai păzitorii și propovăduitorii credinții evanghelice. Prin încrederea poporului, prin măreția lor sufletească, prin forța împrejurărilor, ei au și azi

funcția de îndrumători ai nației în toate problemele fundamentale de viață, în toate necesitățile de destin.

Iar pe deasupra tuturor se înalță Mitropolitul Ardealului ca adevăratul ocârmuitor al poporului. Cuvântul Lui

încheie solemn o anumită direcție de activitate, înainte de-a se produce în viața națională o nouă situație care impunea accentuarea unei alte preocupări în opera I. P. Sf. Mitropolit Nicolae.

e așteptat în orice împrejurare nouă ca o sabie ce are să despice drum de lumină în negura nedumeririlor. Peste măruntele agitații și pretenții ale celor ce vreau să îndrume poporul certându-se unii cu alții, se înalță în clipele hotărâtoare glasul Mitropolitului pe care nația îl ascultă ca pe glasul Părintelui său.

I. P. Sf. Mitropolit Nicolae reprezintă azi cu o autoritate indiscutabilă această moștenire vie a tradiției noastre.

În Iunie 1940 s'au sărbătorit primii douăzeci de ani de activitate uimitoare în toate direcțiile vieții bisericești și spirituale.

Parcă Providența voise să se

Între 1920—1940 strădania Mitropolitului nostru era orientată în mod covârșitor spre îmbogățirea vieții bisericești cu cât mai multe și mai vii elemente spirituale. Ieșit din strâmtoarea timpurilor trecute sufletul național nu se mai mulțumea cu o religiositate comprimată, redusă la un orizont îngust. Desvoltarea intelectuală în atâtea laturi, impunea ca și viața religioasă să țină pas cu această largire a orizontului de probleme ale sufletului. Preoțimea trebuia ridicată pe un platou mai înalt de înțelegere și de trăire a valorilor spirituale, ca să poată deveni propovăduitoarea și animatoarea unei vieți religioase mai ample și mai vii.

I. P. S. Sa a desfășurat în acea epocă cele mai impresionante eforturi ca să facă din Biserică factorul principal de ridicare a poporului nostru la nivelul spiritual corăspunzător cu starea de libertate la care ajunsese și cu epoca de cultură avansată la care se află lumea. Mitropolitul Ardealului înțelese să fie și în aceste împrejurări nouă îndrumătorul poporului spre țintele impuse de vreme.

Dar evenimentele din vara anului 1940 au ridicat iarăși pe primul plan problema libertății naționale. Fără să fi recăzut total în starea de robie națională dinainte de 1918, situația de azi a ridicat la noi pe primul plan din nou aspirațiunile naționale.

Mitropolitul Ardealului a absorbit îndată în sufletul propriu durerea poporului și s'a făcut interpretul ei și al năzuințelor noastre de viață. La toate ocaziile și în toate colțurile de țară glasul Său se înalță ca un glas al neamului, dând expresie celor mai autentice gânduri ale sufletului colectiv. Focul din pieptul neamului nu se poate stinge pentru că suflă în el cu putere și-l veghează — ca un adevărat preot al altarului etnic — paznicul și îndrumătorul destinului național.

Fără să neglijeze alimentarea vieții duhovnicești, căci odată trezită la o mare intensitate, ea nu mai poate fi abandonată fără riscuri, I. P. Sf. Mitropolit dă acum în predica Sa un loc însemnat aspirațiunilor naționale.

Este și în aceste împrejurări nouă la unison cu inima poporului.

De aceea la trecerea pragului celor șaizeci de ani, I. P. S. Sa este însoțit de sentimentele filiale ale întregului cler și popor.

Răvna I. P. S. Sale pentru cele duhovnicești și pentru viitorul neamului, și energia caracteristică cu care înțelege să urmărească împlinirea țințelor înalte ce și le-a clarificat prin stăruitoare și limpezi meditații, îl vor păstra și de aci înainte tânăr. Venerabilitatea vârstei și bogăția trecutului plin de realizări îi vor adăuga doar lumina experienței pentru înfăptuirea și mai ușoară a idealurilor ce le urmărește.

Conștient de tot ce înseamnă I. P. S. Mitropolit Nicolae pentru viitorul de libertate și de viață înduhovnicită a neamului, tot clerul și poporul credincios roagă pe Dumnezeu să-l dăruiască încă mulți ani de sănătate și spornică activitate.

Întru mulți ani Înalt Prea Sfințite Părinte!

Mărturisiri

— Inchinare Stăpânului la praznic de șase decenii —

Fiecare viață omenească este un dar al lui Dumnezeu, căci El este dătorul de viață. Pururea slăvit să fie numele Lui, pentru că la vechiul 27 Aprilie 1882 prunc întâi născut dăruit-a prea cucernicilor sofi: preotul Vasile și preoteasa Maria din Blășfalău Bistriței, iar numele pruncului Nicolae, care biruitor se tălmăcește.

Fiecare viață omenească este dăruită de Dumnezeu pentru slujba dumnezească, de oarece Dumnezeu este „fînta” noastră cea din urmă. Veșnică să fie pomenirea fericitilor părinți, cari pruncul dat lor de Dumnezeu, ei cu suflet smerit și cu inimă curată l-au închinat tot lui Dumnezeu, ca el să-și pună „tot devotamentul și toată căldura inimii în slujba Lui”.¹

Fiecare viață omenească închinată lui Dumnezeu poartă în sine Legea Domnului ca pe un nestrămutat principiu de viață, din care izvorește toată vorba ce se rostește și toată fapta ce se săvârșește.² Prin vieți închinare Domnului pornește Duhul Sfânt să cucerească lumea.³

Așa, sub astfel de raze duhovnicești înmugureau pornirile copilului Nicolae și se bronza caracterul „diligentului și persistent”⁴ al Facultății de teologie din Cernăuți, ca să devină impecabilul bărbat „care nu știe să dea înapoi”⁵ în lupta pentru slava lui Dumnezeu și mântuirea sufletului.

Unul dintre marii dascăli ai Facultății într-o delicată amintire conturează astfel figura bunului său elev:

„Imi amintesc încă și acum, cu drag, că între studenții cei mai aleși ai Ardealului am cunoscut și pe Nicolae Bălan, un tânăr albineț, svelt și frumos la chip, dar și cuminte și bun la suflet, delicat și bine manierat în toate manifestările sale, Zelos în studii și iubit de toți profesorii săi pentru felul distins cum știa să se prezinte și iubit și de colegii săi, între cari știa să-și păstreze demnitatea unui frate de ferme și nestrămutate con-

vingeri creștine și de frate mai mare între cei mai tineri, întotdeauna deplin conștient și de rolul și de îndatoririle mari, pe care le aveau la noi în Bucovina, mai ales pe vremurile de atunci, frații români de peste munți”.⁶

Acolo s'a împătimit de carte, ca să-i rămână prieten și iubitor al ei toată viața.⁷ Acolo a îndrăgit lumina adevăratei culturi creștine, crainicul căreia avea să fie în pămîntul Ardealului despicat vremelnic din butucul românismului. Acolo și-a fortificat credința neclinită în veșnicia adevărului dumnezeesc și în trînicia neamului nostru românesc. Acolo, între 1900—1904 și-a pus temelia înaltului său program de funcție apostolească: lupta pentru credința, morală și cultură, care-i va inspira permanent toată activitatea sa prodigioasă de catedră și cea de înainte mergător al renașterii noastre bisericești.

Chipul său de înalt și luminat dascăl este viu în conștiința tuturor elevilor săi. Căci aratu-ne-a adînc țarina sufletelor și trîeratu-ne-a gândurile, „îndreptându-le sborul spre regiunile sene ale culturai împletite cu credința”.⁸ Ca un nou Gheorghe Lazăr, care desprins-a fiorul simfiriei românești și din rigiditatea logice și din speculațiunea metafizice și ariditatea matematicii și din tehnica topometriei,⁹ tot astfel profesorul Dr. Nicolae Bălan propovăduia odată cu Teologia sistematică: Evanghelia iubirii de neam.

„Teolog desăvârșit, român întreg și tinereță neprihănită”.¹⁰

Chipul tânărului ierarh, întâiul mitropolit al Ardealului unit cu patriamamă, vlădică de Țară Nouă, ni-l înfățișează cu toată competența și măiestria, elevul, colaboratorul, prietenul și fratele său în slujba apostoliei Domnului: Prea Sfinția Sa Nicolae al Clujului. L-a prins în clocotul de bucurie duhovnicească a istoricelor Rusălii din 16 Mai 1920, ziua de „ungere” a Mitropolitului: „neegalat de nimeni în

prestigiu și neajuns de altcineva în realizările sale național-bisericești”.¹

În ochii albaștri ai Mielului se resfrîngea par'că „toată seninătatea cerului românesc și toată curățenia strămoșești noastre credințe”.

„Statură impresionantă”, ca mărirea și cînstea cu care a fost încununat. Iar propovedania „luminată și caldă”, căci era „mare zi de praznic”.²

Și mitropolitul Mării uniri intrat-a pe ușile Istoriei, căci și-a primit misiunea pe „înțeles de vremuri nouă”.³ Dacă a luat asupra sa Crucea lui Hristos, când interesele bisericii o cer: e hotărât cu toată virtutea sufletului său, „s'o ducă și pe golgota”.⁴ Acesta-i crezul său apostolic. Nu-i mirare dacă după două decenii de binecuvîntată păstorie arhiepiscopască și mitropolitană, competența îl caracterizează:

„Vitejia duhovnicească”.⁵

„Mărie epică”.⁶

„Figura cea mai reprezentativă a episcopatului nostru dela Unire încoace”.⁷

„Puternic stălp al ortodoxiei și al neamului românesc”.⁸

„Nu este manifestare creatoare a bunului și așa de cînstitului suflet românesc, întru făurirea noului său Stat, căreia mitropolitul Bălan să nu-i fie împregnat ceva din luminile sufletului său într'aripat, înțelept și atîta de iubit de credință, înfelept de neam. Arătarea sa la sufleteștile popasuri ale sbuciumului nostru românesc, ca să aducă poveștele și binecuvîntările Bisericii sale, cu verbul de rezonanță al arhipăstorului inspirat și convins de puterea harului lucrător într'ansul, înălța și cucerea inimile până la fascinare”.⁹

Subtitlul scriitor creștin Al. Lascarov-Moldovanu îi prinde în astfel de cuvinte „figura plină de credință și bu-nătate”:

„Chipul lui liniștit, plin de-o lumină de pace, avînd trăsături de mare tip arhieresc, privirea lui blajină, dar avînd răsfrîngeri de mare putere duhovni-

¹ Profesorii Facultății de teologie din Cernăuți, în Vol. Omagial, pg. 131.

² Cuvînt de lămurire, „Revista Teologică”, an XXX, p. 121.

³ Dr. Gh. Ciuhandu, L. c.

⁴ „Rev. Teol.”, an. 1907 p. 426.

⁵ I. P. S. S. Nicodim, patriarhul României, „Rev. Teol.” an. XXX, p. 129.

⁶ P. S. S. Nicolae al Clujului, L. c.

⁷ Profesorii Facultății de Teologie din Cernăuți, L. c.

⁸ Dr. V. Gheorghiu, L. c.

⁹ Profesorii Facult. de Teol. din Cernăuți, L. c.

cească, venită din adîncurile unui suflet care știe ce este mila, dar știe și ce este tăria; mersul lui rar și măsurat, ușor legănat, după ritmul pe care parcă-l dă cărja arhierescă, liniștitul gest de binecuvîntare pentru mulțimea care-l privește totdeauna cu interes și niciodată cu nepăsare, felul în care vestmîntul strălucitor îi cade pe cap, în falduri de aur, dar mai ales cea inefabilă impresiune, care se desprinde de peste întreaga ființă a ierarhului, te face să cugești la Insuși Domnul Hristos”.¹

Față de aceste prețioase și memorabile mărturisiri omagiale, răsună atît de mișcător și de cuceritor glasul Arhipăstorului iubit și admirat:

„Am pus, cu toată curățenia sufletului și cu toată iubirea ce am putut-o cuprinde în inima mea, strădanii și răvnă pentru a fi cât mai de folos Bisericii și neamului meu”.²

Iar altă mărturisire vibrează așa:

„Dacă ar trebui să-mi dau chiar bucățica dela gură, voi face-o cu drag, pentru că mă simt dator să-mi servesc sf. noastră Biserică, căreia mi-am închinat viața și să-mi servesc și neamul din care mă trag”.³

Chiar în plinul festivității omagiale întrebă în graiul modestiei șaguniene:

— „Oare, pentru ce mă sărbătorii? Înaintea marelui păstorilor și a Stăpânului vieții mele, mîrșă pot prezenta decât cu o mîna de seceriș. Dar, Doamne, Celace ai făcut să sporească cele cinci pâni și cei doi pești, săturînd mulțimile în pustie, fă să sporească și această mîna de seceriș al slugii Tale”.⁴

La această biblică întrebare, noi fiii duhovnicești ai I. P. Sf. Voastre din citadela spiritualității ardelene, răspundem azi la praznicul de șase decenii încheiate cu proaspătul graiu al celui mai tânăr apologet muntean:

— „Dacă istoria Ardealului este cel mai bun argument în favoarea tezei armoniei dintre naționalism și creștinism, apoi mitropolitul NICOLAE rezumă Ardealul în tot ce are el mai bun pe plan național și creștin”.⁵

Frot. A. Nanu

¹ Al. Lascarov-Moldovanu, Un chip de ierarh, „Rev. Teol.” an. XXX, p. 207.

² „Rev. Teol.”, an. XXX, Nr. 9—10, p. 483.

³ Dr. V. Gheorghiu, L. c. p. 204.

⁴ „Rev. Teol.”, an. XXX, No. 8—10, p. 478—88.

⁵ Emilian Vasilescu, Apologeti creștini p. 46.

* FOIȘOARA *

Reuniunea culturală națională a meseriașilor români din Sibiu

— La 75 de ani dela înființare —

Se împlinesc 75 ani de când, după mai multe întruniri pregătitoare, în temeiul statutelor aprobate de guvernul transilvan, la 30 Aprilie 1867 își ținu adunarea de constituire cea dintâi reuniune de meseriași din Ardeal și de pe întreg teritoriul locuit de români, sub numirea de „Reuniunea sodalilor români din Sibiu”, numire schimbată prin modificarea statutelor din anul 1924, în „Reuniunea culturală națională a meseriașilor români din Sibiu”.

Vremile aspre pe cari le străbatem nu ne dau posibilitatea a organiza o aniversare demnă de trecutul și importanța națională și socială a acestei Reuniuni — deși ea ar fi necesară tocmai în aceste vremuri de mari prefaceri în structura organismului nostru național. Aniversarea de 50 de ani care a coincis cu războiul trecut în anul 1917, din aceleași motive a fost amînată.

De pe culmea celor 75 de ani, vom înfățișa sumar câteva date, momente și realizări mai însemnate din trecutul Reuniunii, cari reogîndesc ideile călăuzitoare

și realizările în desfășurarea activității și existenței ei dela întemeiere și până azi, date și momente pe cari se poate broda, firește, pe alt plan istoricul meseriilor la noi, importanța națională și socială a clasei de mijloc chemată se „întegreze structura organică a neamului nostru” în viitor.

Intemeierea Reuniunii.

Neamul nostru se constituia până la sfîrșitul veacului XIX din agricultori, păstori, preoți, învățători. Comercianți, industriași și meseriași abia de existau. Meseria aparținea, ca multe alte, privilegiilor și privilegiatilor. Învățarea meseriei și așezarea la oraș ca meseriaș român, erau îndeletniciri și posibilități ferecate și îngredite elementului românesc.

Tînărul Nicolae Cristea, abs. de teologie și al Academiei de Drept, asesorul consistorial de mai tîrziu, studiind ca bursier al Mitropolitului Șaguna în Germania, a văzut ce clasă puternică e burghezia acolo și înapoiindu-se dela studii plin de dragoste pentru înaintarea neamului său, mărturisește gândul său Mitropolitului Șaguna de-a încheia, de-a organiza într-o societate pe puținii meseriași români, patroni și calfe ca să nu rămână izolați într'un mediu străin, să nu-și piardă naționalitatea, să fie ajutamați în meseria lor și să-și câștige și cultura socială necesară. Mitrop. Șaguna s'a bucurat, l-a dat îndemn să înființeze această Reuniune, promițînd tot sprijinul său moral și material, punînd la dispoziția meseriașilor o sală în Seminarul Andreian și primind să fie patronul acestei Reuniuni.

Ideea de care era călăuzit N. Cristea, a fost canalizată și difuzată în scris și comunicată dela meseriaș la meseriaș, punîndu-se astfel piatra de temelie a încheierii clasei de mijloc cu scop de înaintare în cultură, înaintare în câștigarea cunoștințelor necesare. Ca mijloace se stabilesc întruniri săptămînale, iar pentru recreare și cultura spirituală se fac lecturi și deprinderi în cântări.

Din întrunirile serale s'au dezvoltat mai tîrziu cunoscutele ședințe literare introduse de Victor Tordășianu, al doilea mare ctitor al Reuniunii, iar corul condus la constituire de pîr. D. Cunțanu, este începutul corului mixt și bărbătesc cu număratele concerte, cu răspunsurile liturgice în Catedrală în vacanța de vară și corul funebrel, cari există până astăzi.

La adunarea de constituire din 30 Aprilie 1867, cele dintâi cadre de meseriași se compuneau din 2 mîestri; 1 pantofar și 1 compactor de cărți, și din 28 sodali: 14 pantofari, 2 fauri, 4 tipografi, 1 mîsar, 1 pietrar, 2 zidari, 3 bărdași, 1 covrigar, 1 pardositor și 1 lăcătuș, în total 30 meseriași români.

Protopărintele meseriașilor români scria cu prilejul constituirii în Reuniune „că un popor nu poate progresa numai cu țărani și funcționari, puterea de viață, de rezistență i le dă însă industria, comerțul și meseriile”, și spunea mai departe, că acești meseriași aveau o însușire comună: toți trăiesc în sărăcie, iar Reuniunea, mulți ani de-a rândul neavînd un cămin propriu,

era împreună cu membrii ei, ca melcul cu casa în spate.

Ca dintr'un grăunte de muștar, după modelul Reuniunii din Sibiu, au răsărit și luat ființă zeci de asemenea Reuniuni în orașele și satele noastre, asociindu-se meseriașii răsleți în lupta de afirmare pe teren profesional și în dorința de a se cultiva și lumina. Era un imperativ de ordin național și social ca un ecou la glasul de chemare al părintelui N. Cristea.

La anul 1870 Reuniunea își sfințește steagul avînd de naș pe arhim. N. Popea, episcopul de mai tîrziu al Eparhiei Caransebeșului, la 1878 își serbează aniversarea de 10 ani, iar la 1892, 25 de ani de existență prin organizarea unei expoziții care a atras și admirația străinilor, — luînd parte 69, exponenți — cel dintâi pas pentru alte progrese de dezvoltare a industriei și meseriilor. Președ. N. Cristea, cu acest prilej își exprimă legitima bucurie prin cuvintele: „Mulțumesc lui Dumnezeu, că am ajuns să văd ostenețele mele împreunate cu multe neajunsuri grele și diverse suferințe aduse la un rezultat cum e cel din stadiul de față, se înțelege prin concursul laudabil al membrilor și al celor ce m'au sprijinit”.

La anul 1897 întemeietorul N. Cristea se retrace dela conducerea Reuniunii, după 30 de ani de stăruitoare și grea muncă, după cum însuși spune: „am îmbătrînit alături de dînsa.”

Reuniunea a avut fericirea se aibă parte de un alt vrednic urmaș, Victor Tordășianu, care vreme de 22 de ani, până

Pe marginea unor neadevăruri

În ziarul „Ardealul” Nr. 7 din a. c. se cuprinde articolul „Facultas Theologica Transilvaniae” semnat de dl Iosif E. Naghiu, în care se aduc o seamă de jigniri Academiilor noastre teologice.

Nu vreau să polemizez în aceste rânduri cu autorul, ci să dau glas simțimentelor mele de absolvent al Academiei teologice din Sibiu, astăzi preot, fără a-mi fi rușine a mărturisi, că pregătirea mi-am făcut-o în Academie și nu în Facultate.

Nu voi căuta a rezolva chestiunea Academiilor teologice, dând o soluție, fiindcă nu sunt eu cel chemat, ci voi zăbovi asupra „deficiențelor” Academiilor teologice expuse în articolul amintit, pentru a se auzi și glasul preotului „dela sat” care nu doarme ci, adevărată slujire aduce Domnului, așa cum în Academie a învățat.

Autorul articolului spune:

I. Academiile, „nu au biblioteci universitare. Sunt lipsite de spirit universitar”.

Eu, modest slujitor al altarului lui Hristos, socotesc a nu greși susținând că „spiritul universitar” nu e condiție sine qua non în pregătirea adevăratului păstor sufletească și că preoții Facultății de teologie vor fi — poate — mai „adânți în știința teologică”, dar nu vor fi — la tot cazul — mai buni slujitori în cultivarea sufletelor spre lauda celui Atotputernic și spre mântuirea lor, ca preotul ieșit din Academie „Andreiană”, cu sufletul înmiresmat de mirosul de tămâie al capelei mitropolitane, catapeteasmă a zguduirilor sufletești pentru cei ce se pregătesc a sluji Domnului.

Cât privește bibliotecă, îndrum pe autor a cerceta biblioteca dela Sibiu înainte de-a grăi. Apoi, dacă ciutura minții preotului se va putea adânci cu folos în adâncă fântână a științei, fără a gusta tămăduitoarele trăiri duhovnicești, la ce folos biblioteca?

Păstorului de suflete i se cere trăire, viață în Hristos, nu sisteme sarbede.

II. „Selecționările nu sunt riguroase. Studentul dela Academie știe că după 4 ani va fi preot...”

Cât privește problema selecționărilor, ca „deficiență” a Academiei teo-

logice, o socotesc numai nod în papură. Iar nădejdea — nu știința — studentului că peste 4 ani va fi preot e cel mai fericit gând și cel mai puternic stimul la o temeinică pregătire.

Idealul de a sluji lui Hristos e sublim. Studenții Academiilor se pregătesc pentru slujire în ogorul Domnului. E „deficiență” a crește studenți al căror ideal e a fi „vânători de oameni?”

Urmează cineva dreptul cu gândul de a se face inginer?

III. „Viața spirituală e numai în discursurile ocazionale”;

„Duhovnicii Academiilor nu sunt personalități cari să capteze atenția studenților...”

Aceasta poate fi și în Facultate, deoarece trăirea sufletească nu e condiționată de doctoratele celor care în meditații în mijlocul studenților, ci de putința acelora de a turna, din inimă în inimă, duh de viață dătător.

Mă'nchin în fața marilor teologi amintiți de dl ascet Iosif E. Naghiu, dar nu pot desconsidera adâncile meditații ale foștilor mei profesori dela Academie cari dacă, după judecata autoritativă a dlui ascet Iosif Naghiu, în anele teologiei ortodoxe române, nu însemnează nimica — ceea ce nu e adevărat, — însemnează foarte mult în anele inimii preoțimii ce păstorește cu zel și demnitate turma Ardealului.

IV. La Facultate, „aproape în fiecare an se iveau doritori de a viețui după chipul ingeresc în trup fiind încă [ceea ce la Academie nu se întâmplă]”.

Aleargă, iubite domnule ascet, la mănăstirea din Sâmbăta de sus, jud. Făgăraș, și vei afla adevărul, cunoscând rodul Academiei teologice din Sibiu și în această direcție. Dacă ascetismul Domniei Tale este rodul unei Facultăți de teologie, ne mulțumim de el.

V. „Foștii mei profesori dela o Academie teologică combăteau vehement chiar și ideea viețuirii după chipul ingeresc”.

Dela profesorii mei n'am învățat așa ceva! Când un deget e bolnav, nu se amputează mâna întreagă.

VI. „La Facultăți propun personalități științifice dela cari ai ce învăța. La Academiile teologice, în afară de părintele D. Stăniloae, nu e nici un altul

la 1920, a reorganizat și creat, lăsându-ne o scumpă moștenire de ordin moral și material. Cine n'a auzit de Victor Tordășianu, care ca și antecesorul său s'a indentificat cu tot sufletul pentru interesele clasei de mijloc? Cu dragostea lui permanentă pentru cauza meseriașilor, cu cei 20 de bani pe care îi cerea dela fiecare român cu care se întâlnea și cu pălăria „Dumnezeu vede”, a pus bază la 40 de fonduri și legate cu diferite scopuri practice pentru viitorul meseriașilor, ucenici, calfe și patroni deopotrivă. Reuniunea și astăzi trăiește, se desvoltă din duhul celor 2 ctitori și din sămința aruncată de ei. Istoricul Reuniunii e însăși viața plină de fapte a lui N. Cristea și V. Tordășianu, icoana de oameni și personalități cu mari merite în galeria binefăcătorilor neamului nostru.

Biserica și Reuniunea.

Reuniunea culturală și națională a meseriașilor români din Sibiu, își are începutul și desvoltarea sub aripa ocrotitoare a Bisericii noastre și începând cu Mitr. Șaguna și urmașii săi în scaunul mitropolitan au fost patronii și protegiitorii meseriașilor români. Biserica noastră în trecutul ei a sprijinit desvoltarea socială și națională a meseriașilor români. Dl I. Lupaș, comparând organismul național-politic și social economic al statului nostru cu o clădire, ne înfățișează următoarea situație: Jos avem temelia puternică și sănătoasă a poporului nostru dela sate, sus acoperișul alcătuit din elemente destul de impetritate sub înrăurirea diferitelor curente

politice și culturale, iar la mijloc pereții și stâlpii, cari fac legătura între temelie și acoperiș, în cea mai mare parte nu sunt ai noștri, ci ai străinilor.

Deodată cu zorile libertății din anul 1848, ivindu-se și pentru poporul nostru posibilități de afirmare în industrie și comerț, elaborându-se instrucțiuni în această privință — Mitr. Șaguna încă la anul 1855, a îndrumat preoții și protopopii se sfătuiesc poporul despre foloasele ce le aduc meșteșugurile și neguțătoria, indemnându-i să îmbrățișeze cât mai mulți meserii prin cuvintele: „la meșteșuguri, turmă iubită!” la meșteșuguri! pentru că, fiind tu numeroasă porți forma din filii tăi oameni învățați cari să-ți apere interesele, meșteșugari cari să-ți înmulțească și susțină economia națională...și totuși să rămână destui și pentru lucrarea pământului, — numai lucrând așa îți vei putea croi și asigura atât viitorul tău, cât și al urmașilor tăi”.

[Sfârșitul urmează]

Donatii. Familia Ioan Bucuța lui Ilie din Daișoara, stabilită la moșia Ghergani-Dâmbovița, a dăruit de Sf. Paști pentru această parohie (Daișoara) un rând de odăjdii, în valoare de 20.000 lei. Donația au făcut-o pentru fiul răposat Ilie, fost elev de liceu. — O mână de buni parohieni din Daișoara plecați în București au dăruit de sfintele Paști pentru biserica din Daișoara o Evanghelie, în valoare de Lei 14.600. Aceste danii s'au obținut în urma apelurilor adresate de preot. — Preot Teofil Doctor.

care să însemne ceva în anele teologiei ortodoxe române de azi”.

Dacă aș întâlni pe autorul acestor afirmații, l-aș întreba dacă nu cumva a avut vreo neplăcere pe la Sibiu?!

Aceasta e critica aspră a Academiei teologice făcută de autorul articolului amintit.

Dar, nu cîndeul criticilor e în drept a da calificative Academiei teologice, ci aceia cari între zidurile ei și-au însușit știința cunoașterii lui Dumnezeu, simțind fiorii întăririi Duhului sfânt în propovăduirea cuvântului divin și trăesc sub înrăurirea Lui.

Iar înainte de-a încheia țin a clarifica pe autorul articolului de care m'am ocupat, că dacă e deschisă o problemă a Academiilor teologice, a ceasta nu denotă o insuficiență a acestora, ci dimpotrivă, dreptul lor de-a fi ridicate la cînte egală cu Facultățile teologice, pe baza unor merite din destul dovedite.

Daișoara, 16 April 1942.

Preot Teofil Doctor

M. S. Regele și Regina Mamă la Sibiu

În ziua de Sf. Gheorghe, la sărbătorirea Patronului Cavaleriei, Sibiuul a fost onorat de vizita M. S. Regelui Mihai I. și a M. S. Reginei Mamă Elena.

Augustii oaspeți au asistat la desfășurarea întregii serbări pe platoul Școalei de Echitație, petrecând ziua exclusiv în mijlocul armatei.

La mormântul lui Gheorghe Lazăr

În ziua de Sf. Gheorghe intelectualitatea Sibiuului a mers la Avrîg, la mormântul lui Gheorghe Lazăr pentru a sorbi putere din marele lui suflet.

A participat I. P. S. Mitropolit Nicolae, mulți profesori și studenți universitari, studenți ai Academiei teologice, profesori și elevi ai școalelor secundare și mulți intelectuali.

Poporul întreg le-a ieșit înainte la gară. Impresie deosebită au făcut călărașii săteni în trumoașele lor costume.

După parastasul oficial la mormântul marelui dascăl ardălean, I. P. S. Mitropolit a rostit o înflăcărată cuvântare, indemnând tineretul să jure că va urma pilda lui Gheorghe Lazăr în lupta pentru libertatea națională.

La adunarea care a avut apoi loc în Piața Avrîgului, au vorbit: Prot. A. Nistor, doi studenți, dl rector al Universității Iuliu Hațiegan ș. a.

AVIZ

On. Adunare eparhială în ședința din 13 Aprilie a. c., sub Nr. 62, a adus următoarea hotărâre:

Cu începere dela 1 Aprilie 1942, vor plăti cota de 10%, după diurna de protopop, în favoarea fondului de pensuni al Arhiepiscopiei toți protopopii în funcțiune ai Arhiepiscopiei noastre. În schimbul acestor cotizări protopopii Arhiepiscopiei noastre, pensionați de aici înainte, vor primi din fondul de pensuni al Arhiepiscopiei un ajutor de Lei 3000 lunar. Acest ajutor este o completare a pensiei primită dela Stat.

Sibiu, din ședința secției bisericesti dela 21 IV 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

† Părintele Hanzu

Nume grăitor și contopit cu fapta pentru toate generațiile ce vor avea să vie.

Răsărit din glia acestor plaiuri, din părinți vrednici, printr'o muncă și o stăruință neobosită de o jumătate de veac, părintele Hanzu s'a ținut de această glie, a fertilizat-o, a statornicit-o prin mii de plantații și i-a înobilat întinderea, înfrumusețându-i și îmbelșugându-i hotarele cu albele petale de Mai și culesul de Septemvrie.

Preot șagunian, și cetățean din paginile lui Thomas Carlyle, părintele Hanzu a fost un stâlp de granit al Bisericii ortodoxe, învățătorul învățătorilor și cetățeanul cetățenilor.

A gândit ca nimeni altul, s'a frământat fără încetare, a experimentat toată viața cu îndărătnicie înțeleaptă și numai după ce și-a sintetizat constatările în formulele cele mai simple, le-a dat ucenicilor săi să le aplice și să le răspândească. Și ucenicii ai părintelui Hanzu au fost toate generațiile din jurul Cucerniciei Sale.

Credința, cugetul, gândirea, munca și fapta părintelui Hanzu, pe toate tărâmurile, alcătuiesc opera mare.

Părintele Hanzu nu mai este. Argintul viu dinlăuntrul Cucerniciei Sale s'a oprit. S'a răspândit svon fulgerător de moarte în regiune și în depărtări, în aceste zile de încrâncenare ale Neamului și în zvârcolirea iernii luată de piept de dreptul la viață al primăvenii.

S'au îmbrăcat preoții în odăjdii, cărturarii și-au pus pe masă îndeletnicirile, țărani din regiune au părăsit grădinile și ogoarele și în haină cernită de sărbătoare, cu toții au venit să ducă la mormânt, cu închinare și făgăduială, pe luminătorul și înainte mergătorul lor.

Pomii, pomii cei mulți și roditori vor scutura în câteva zile, alături de închinarea noastră, omagiul petalelor albe pe țărâna proaspătă care acopere lutul din care a fost zidit părintele Hanzu.

Pentru ridicarea morală, fizică și economică a țărănilor din regiune, părintele Hanzu a fost tămăduitorul suferințelor obștești, doctorul vitelor, al semănăturilor, al pomilor și al arborilor.

Printr'o jumătate de veac de stăruință fără asemănare, competența lui a ajuns unanim recunoscută. Agronomul agronomilor, veterinarul veterinarilor, silvicultorul silviculturilor și pomicultorul pomiculturilor, părintele Hanzu ar fi cinstit oricare Facultate de agronomie, care ar fi avut ideea să-i acorde titlul de doctor honoris causa.

Cine a avut norocul, măcar odată, să stea, din amurg și până în zori, cu părintele Hanzu în casa lui vrăjită, cine a eșit cu el pe teren, în grădină, în pădure, în pășunat, la munte, într'o vâlcea sau într'o răpă, acela s'a botezat și s'a cuminecat cu credințele și cu gândurile lui și a priceput taina biruințelor sale. Că izvor de apă vie a fost și izvorul tămăduirii, pentru noi toți care l-am cunoscut, l-am ascultat, l-am urmat și l-am stimat.

Statornicirea gliei hotarului și înobilarea lui cu plantații, apaductul, cascadele, drumurile, școala, baia, pavaile și alte lucrări de durată, sunt, pentru comuna sa natală, zidurile aieve ale părintelui Trandafir din Popa Tanda literaturii noastre, decorațiile și monumentele vorbitoare despre omul și viața sa. Iar comuna aceasta, se va numi odată comuna Hanzu.

Se mira odată cineva că în comuna Cacova, părintele Hanzu n'a avut colaboratorii pe care i-ar fi dorit, că făcea minuni și mai mari decât acelea pe care le-a făcut. Ba a avut și are, i-am răspuns nedumeritului, dar personalitatea părintelui Hanzu s'a profilat așa de puternic și de luminos, încât albinele lucrătoare din jurul său nici nu se mai observă.

Părintele Hanzu nu mai este cu istovitul său trup printre noi, dar duhul lui va fi întotdeauna prezent și duhul acesta ne poruncește: „mergeți înainte pe căile pe care le-am deschis vouă”.

Săliște, Aprilie 1942.

Prof. C. Oțetea

Programul

serviciilor religioase la Sfânta biserică Catedrală din Sibiu pe luna Maiu 1942

1. In fiecare zi dimineata la ora 6^{1/2}, Utrenie și în continuare *Sfânta Liturghie*. Seara la ora 6 Vecernie. Vineri seara după Vecernie „Acatistul Maicii Domnului”.
2. In *Dumineci și Sărbători* dimineata la ora 8^{1/2}, Utrenie, iar la ora 9^{1/2}, *Sfânta Liturghie*. La liturghie cântă „Corul catedralei”, sub conducerea profesorului Gheorghe Șoima.
3. **Duminecă în 3 Maiu 1942** servesc: Cons. Ieronim Grovu, Dr. Spiridon Căndea și Dr. Liviu Stan; diaconii: Ioan Circov și Dr. Nicolae Balca. Predică: cons. Dr. Sp. Căndea. După masă la la ora 4 la „Oastea Domnului” predică părintele Ioan Munteanu.
4. **Duminecă în 10 Maiu 1942** (Sărbătoare națională) servesc: Cons. stavrofor Em. Cioran, prot. Aurel Nanu și protopop Mihail Neagu; diaconii: Ioan Circov și Anatolie Scurtu. Predică prot. Aurel Nanu. La „Oastea Domnului” după masă la ora 4 predică părintele N. Vonica.
5. **Joi în 14 Maiu 1942** (Inălțarea Domnului) servesc: I. P. C. Arhimandrit Teodor Scorobet, prot. stavrofor Dr. D. Stăniloae, cons. Em. Cioran, cons. Ier. Grovu și protopop M. Neagu; diaconii: Ioan Circov și Anatolie Scurtu. La cimitirul eroilor predică: protopop Mih. Neagu. La „Oastea Domnului” predică după masă la ora 4 diaconul Simion Macarie.
6. **Duminecă în 17 Maiu 1942** servesc: protopop M. Neagu, Nicodim Belea și Dumitru Călugăr; diaconii: Dr. Nicolae Balca și Sim. Macarie. Predică preotul Nicodim Belea. La „Oastea Domnului” predică după masă la ora 4 protopop Mihail Neagu.
7. **Joi în 21 Maiu 1942** (Sf. Impărați Constantin și Elena) servesc: prot. M. Neagu, Iosif Tint și Ștefan Morariu; diaconii: Simion Macarie și Cornel Dascăl. Predică părintele Iosif Tint. La „Oastea Domnului” după masă la ora 4 predică diaconul Sim. Macarie.
8. **Duminecă în 24 Maiu 1942** (Sfintele Rusalii) servește I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, înconjurat de un mare sobor de preoți și diaconi. Predică I. P. Sf. Mitropolit Nicolae.
9. **Lunea Rusaliiilor în 25 Maiu 1942** serverște I. P. C. Arhimandrit Teodor Scorobet, înconjurat de mai mulți preoți și diaconi. Predică: I. P. C. Arhimandrit vicar Teodor Scorobet. După masă la ora 4 la „Oastea Domnului”, în acestea sărbători predică mai mulți preoți în frunte cu părintele N. Vonica.
10. **Duminecă în 31 Maiu 1942** servesc: cons. Emilian Cioran, Dr. Sp. Căndea și prot. M. Neagu; diaconii: Anatolie Scurtu și Sim. Macarie. Predică: cons. stavrofor Emilian Cioran. La „Oastea Domnului” după masă la ora 4 predică diaconul Sim. Macarie.

Aspecte misionare din Basarabia, de Arhim. Dr. Antim Nica, vicarul Misiunii ortodoxe române în Transnistria. Chișinău, Tip. „Cartea Românească” 1942. — Extras din rev. „Misionarul”, Nr. 2—3 din 1942. Pg. 44. Prețul? — Broșura părintelui Nica este o instructivă iconă a misionarismului basarabean din vremuri mai vechi și până în zilele noastre. Merită să fie cunoscută în cercuri cât mai largi; ear sfaturile lui să fie urmate cât mai conștiincios.

Organizați Reuniuni de femei

Redactor responsabil: Prot. Dr. D. Stăniloae

INFORMAȚIUNI

Știre personală. I. P. S. Mitropolit Nicolae a plecat Sâmbătă 25 Aprilie dela reședința Sa din Sibiu pentru câteva săptămâni în scopul refacerii sănătății.

Știre personală. Luni, în 20 Aprilie a. c. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae a inspectat vicariatul ortodox român din Alba-Iulia și a vizitat răniții din spitalul militar, cărora, pe lângă daruri de cruciulițe și cărți de rugăciuni, le-a împărțit arhiereasca Sa binecuvântare și părintești cuvinte de mângâiere și îmbărbătare.

Cătră amiază în aceeași zi I. P. S. Sa a trecut la Blaj, unde a cercetat biserica ortodoxă nou zidită de-acolo și a luat dispozițiunile necesare pentru continuarea și terminarea lucrărilor. Cu această ocaziune a întors și vizita, făcută în toamna anului trecut, la reședința mitropolitană din Sibiu, P. Sf. Episcop Valeriu Traian Frențiu, locțiitor de mitropolit la Blaj.

Inspecții. Conducătorul statului, dl Mareșal Antonescu, a făcut recent o amănunțită inspecție în Basarabia și Bucovina, ducând pretutindeni credința în puterea de viață a neamului românesc și încrederea neclintită în soarta și în năzuințele noastre de mai bine. Țărani și muncitori s-au apropiat cu dragoste și respect de Conducătorul, care li-a ascultat părintește păsurile și necazurile. Se lucrează, în tot locul, cu multă tragere de inimă. Se repară biserici, școale, spitale, uzine, case, unde regimul păgân semănase jale și pustiire. Ogoarele sânt astăzi lucrate și meșteșugurile sânt reluate, cu toată încrederea în izbândă ce va să vie. Unde a văzut lipsuri, dl Mareșal a luat măsuri de îndreptare; unde a găsit lucrul bun, a dat încurajări pentru alte bune înfăptuiri pe pământul țării robite. Conducătorul a putut să rămână mulțumit de cele constatate.

Aniversare. Poporul german a sărbătorit cu însuflețire, Luni, în 20 April, ziua de naștere a marelui Fuehrer Adolf Hitler. La acest prilej s-au subliniat din nou meritele sărbătoritului, care a pregătit și pornit lupta de eliberare a popoarelor europene din primejdia bolșevismului iudeo-comunist. Poporul român întreg, și în deosebi glasul Basarabiei și al Transnistriei, urează Fuehrerului marelui Reich german sănătate și deplină izbândă, după uriașele jefte aduse de țările și de armatele aliate pentru salvarea întregii Europe de pericolul anticriștilor dela răsărit.

Faptă frumoasă. Ostașii răniți dela Spitalul militar, spitalul Z. I. Nr. 476, și Spitalul public din Sibiu, au avut prilejul unei adevărate bucurii în ziua de 11 April 1942, când Reuniunea femeilor ortodoxe române din comuna Nucet, prot. Sibiu, prin membrele din comitet, în frunte cu dna Cornelia Constantin președintă, i-au cercetat, distribuindu-le 140 kg. cozonaci, 30 litri cafea și 130 ouă. Se dovedește și de astădată, că femeia ortodoxă română își înțelege datoria ceasului de față. — Coresp.

Rugăciuni. In Dumineca Sf. Apostoli Toma un buchet de 7 preoți, la dorința credincioșilor din parohia Alțina, protopopiatul Agnita, s'a adunat adunat la săvârșirea unui sfânt Maslu, pentru izbândă armatei noastre care luptă pentru credință și Hristos. La ora 15 erau prezenți preoții: Ghicășanu-Nocrih, I. Scorobet-Benești, V. Cheșcu-Ghijasa de jos, V. Urian-Veceră, V. Stoian-Marpod, Ioan Balaban-Ighisul, P. Trif-Alțina. In mijlocul comunei a început slujirea sf. Maslu într'o atmosferă înălțătoare plină de smerită rugăciune. Deși picurii reci de ploae, amestecați cu fulgi de zăpadă, amenințau, totuși credin-

cioși, adunați într'un număr foarte mare, au rămas neclintți până la sfârșit, când preotul V. Cheșcu, a vorbit despre puterea credinței și a rugăciunii, ca arme puternice de a învinge vicistudinele în timpurile grele de azi. — Asistent.

Adunare generală. Reuniunea Femeilor Române din Sibiu, sub președinția dnei Ersilia Vătășanu, se va întruni în adunare generală ordinară **Joi, în 7 Mai 1942**, ora 18, în sala de ședințe a Asociațiunii „Astra” din palatul Muzeului. Ordinea de zi conține, pe lângă rapoartele obișnuite, și alegerea membrilor comitetului și a consilierilor pe un nou period de 3 ani. In cazul când la adunarea de **Joi** nu s'ar prezenta majoritatea absolută a membrilor, se convoacă acum a doua adunare generală ordinară, cu aceeași ordine de zi, pe ziua de **Vineri, 15 Mai c.**, la aceeaș oră, în acelaș local.

Proces împotriva fundației Gojdu. S'a desbătut, zilele trecute, în fața secției I a tribunalului din Cluj, procesul pornit de Societatea Crucea Roșie ungară împotriva fundațiunii Emanoil Gojdu pentru restituirea imobilului spitalului din acel oraș, strada Honvéd; tribunalul a fixat un nou termin al desbaterii, pe ziua de 24 Iunie 1942, în speranța că părțile vor ajunge la o înțelegere în afară de proces, — raportează „Tribuna” clujană. Fundația este reprezentată, în acest proces, de dl prof. Dr. Emil Hăteganu.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. **Dumineca Slăbănăgului în 26 Aprilie 1942** servesc: Prot. Mih. Neagu, prof. Zosim Oancea și Ioan Nicoară; diaconii: Ioan Circov și Anatolie Scurtu. Predică prof. Zosim Oancea. După masă la ora 4 la „Oastea Domnului” predică stud. în teologie G. Constantin.

Nr. 558—1942

(33) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a Ludișor, din protopopiatul Făgăraș, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în Tel. Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Venitele stolare uzitate în parohie.

Cereri de concurs, cărora se va anexa concesiunea de candidare dela Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Făgăraș în termenul indicat.

Concurenții se vor prezenta în parohie cu prealabila încuviințare a oficiului protopopesc spre a face cunoștință cu parohienii.

Făgăraș, la 19 Martie 1942.

Pavel Borzea
protopop

Publicare de licitație

Pentru darea în întreprindere a lucrărilor de edificare la biserica ortodoxă română din Brădet-Acriș (Intorsura Buzăului), județul Brașov: tencuire parțială, pardosirea, etc. se publică licitație cu oferte închise și sigilate pe ziua de 1 Mai 1942, sau, în caz de neprezentare, pe ziua de 10 Mai 1942, ora 15 d. m.

Licitația se va ține la oficiul parohial din Brădet-Acriș. Lucrarea se poate vedea la fața locului, pentru care interesații nu pot pretinde spese de deplasare. Concurenții vor înainta, deodată cu ofertele, și o garanție de 5% din suma oferită, în numerar, sau efecte de stat.

Sunt admiși antreprenorii autorizați pentru astfel de lucrări

Brădet-Acriș, la 12 Aprilie 1942.

Pentru consiliul parohial:
Preot Iosif Popica
președintele consiliului parohial

(35) 2—2

Nr. 370—1942

(36) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. II-a Almăș-Seliște cu filia Brașeu, din protopopiatul Dobra, județul Hunedoara, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Casă parohială renovată constatătoare din 3 odăi, puțin corăspunzătoare.
3. Folosirea grădinei bisericești și a cimitirului.
4. 10 drepturi (cât 10 familii) lemne de foc din pădurea expropriată. Țăitul și transportul, îl privește pe preot.
5. Bir câte 20 litri porumb sfărmat sau costul lui în numerar dela fiecare familie din materă și filie, minus 7 (7 familii) competența cantorului și a crâncului.)
6. Stola uzitată în protopopiat.

Cereri de concurs, însoțite de toate documentele necesare și de încuviințarea de candidare a Înalt Prea Sfințitului Mitropolit, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Dobrei, în termen.

Concurenții se vor prezenta, cu încuviințarea oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sărbătoare în parohie la biserică, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Dobra, la 14 Aprilie 1942.

Oficiul protopopesc ortodox român al Dobrei în înțelegere cu consiliul parohial din Almăș-Săliște.

Pr. Adam Lăzărescu
adm. protopopesc

Nr. 206—942

(34) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Birtin, din protopopiatul Zarand, județul Hunedoara, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Pământ în folosința preotului, 7 jugăre arător, 7 jugăre pășunat.
3. Stola uzitată în parohie.

Cereri de concurs, însoțite de documentele necesare și de încuviințarea de candidare a Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta oficiului protopopesc al Zarandului-Brad, în termen.

Concurenții se vor prezenta, — după avizul oficiului protopopesc, — într'o zi de Duminecă sau sărbătoare în parohie, la sfânta biserică pentru a sluji, predica, cânta și a face cunoștință cu credincioșii.

Brad, la 19 Martie 1942.

Ioan Indreiu
protopop

Nr. 133—1942 Prot.

(32) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. a III-a Mărgineni, protopopiatul Olul, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Casă parohială cu 3 camere și supraedificate.
3. Folosirea celor două cimitire și a grădini bisericii, circa 1 jugăr.
4. Câte una măsură — dublu decalitru — bucate de fiecare familie.
5. Fasonatul și transportul a cca 15 metri steri lemne de foc din pădurea comună.
6. Stola obișnuită în protopopiat.

Cereri de concurs se vor înainta în termen Prea Veneratului Consiliu Arhiepiscopesc Sibiu. Consiliul parohial renunțând la dreptul de alegere, întregirea parohiei se face prin numire de către Prea Veneratul Consiliu Arhiepiscopesc Sibiu. Oficiul protopopesc ortodox româ al Olului în înțelegere cu consiliul parohial din Mărgineni.

Șercaia, la 14 Martie 1942.

Pr. Chirion Marcu
adm. protopopesc

Editura și tiparul Tipografiei Arhiepiscopale